

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ

*Економічні проблеми розвитку
аграрного виробництва в регіоні*

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ СТУДЕНТІВ

Випуск 6

Вінниця–2010

Економічні проблеми розвитку аграрного виробництва в регіоні. / Збірник наукових праць студентів / Редколегія: Мазур А.Г., Колесов О.С. та інші. – Вінниця, 2010. – Випуск 6. – с.

У збірнику висвітлено актуальні проблеми розвитку економіки аграрного сектору регіонів України.

Редакційна колегія:

Мазур А.Г., д.е.н., професор, ВНАУ;
Колесов О.С., к.е.н., доцент - відповідальний секретар, ВНАУ;
Лисогор В.М., д.т.н., професор, ВНАУ;
Кафлевська С.Г., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Чорнопищук Т.І., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Мазур К.В., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Киш Л.М., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Нікітченко В.С., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Потапова Н.А., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Мельничук О.Ф., к.ю.н., доцент, ВНАУ;

СУТНІСТЬ
Луценко А.В.
УПРАВЛІННЯ
РАЦІОНАЛЬ
Бондар О.О.
КЛАСИФІКА
Буран В.В.
СТРАТЕГІЯ
НЕСТАБІЛЬ
Копоруба О.В.
КОНЦЕПТУ
Мотичко В.В.
ВДОСКОНА
ПІДПРИЄМСТ
Засць О.М.
ФОРМУВАН
Марченко Б.М.
ЕФЕКТИВНОСТ
КРИЗИ
Осадчук О.В.
ПРОБЛЕМИ
Петрова О.А.
НАПРЯМИ ПО
СІЛЬСЬКОГО
Полярух О.В.
ФОРМУВАН
Пура Л.О.
РОЛЬ РИНКУ
Алексеев К.І.
ОБГРУНТУВА
ЗЕМЕЛЬ АГ
Пекарська І.П.
РЕСТРУКТУР
Смолий В.В.
ЕФЕКТИВНЕ
РОЗВИТКУ СІ
Федченко В.В.
ОКРЕМІ АСПЕ
Шинкарь К.Л.
ДОТАЦІЯ. ЯК
Кравчук В.П.
ОСОБЛИВОСТІ
Чиж С.В.
БЕЗРОБІТТЯ В У
Живега О.А.
АНТИКРИЗОВ
Коржук Н.В.
УПРАВЛІННЯ ЗА
Поліщук Л.В.
ФОРМУВАННЯ
Шаганенко С.М.
ПОРТРЕТ СУЧАС
Кушинський Б.Б.
ОСОБЛИВОСТІ
ПІДПРИЄМСТВАХ
Кушинський Б.Б.
РОЛЬ ФІНАНСО
Кичук К.М.
СУТНІСТЬ УПРАВ
Музичка О.С.
СТАН ТА ПЕРСП
ВИРОБНИЦТВА
Бабюк К.Г.

ЗМІСТ

СУТНІСТЬ СИСТЕМИ МАРКЕТИНГУ НА РИНКУ ХЛІБОПРОДУКТІВ Луценко А.В., Мазур А.Г.	7
УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ В АГРАРНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ ТА ОБГРУНТУВАННЯ ЇХ РАЦІОНАЛЬНОГО РІВНЯ Бондар О.О., Колесов О.С.	9
КЛАСИФІКАЦІЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА: НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ Буран В.В., Козловський С.В.	11
СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГУ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ Копоруба О.В., Козловський С.В.	14
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА Мотичко В.В., Козловський С.В.	17
ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Засць О.М., Скорук О.П.	20
ФОРМУВАННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ Марценюк Я.Ю., Скорук О.П.	22
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ Осадчук О.В., Мазур А.Г.	24
ПРОБЛЕМИ ВІДРОДЖЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ СЕЛА. Петрова О.А., Скорук О.П.	26
НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Поляруш О.В., Колесов О.С.	28
ФОРМУВАННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ Пура Л.О., Скорук О.П.	29
РОЛЬ РИНКУ РЕКЛАМНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ І СВІТІ Алексеев К.І., Брояк А.А.	31
ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДІВ ЩОДО ПОЛІПШЕННЯ ЯКОСТІ ЗЕМЕЛЬ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ Пекарська І.П., Колесов О.С.	32
РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ПЕРЕХІДНОЇ ЕКОНОМІКИ Смолий В.В., Колесник Т.В.	35
ЕФЕКТИВНЕ КРЕДИТУВАННЯ, ЯК ЗАСІБ ЗБІЛЬШЕННЯ ОБОРОТНИХ ФОНДІВ ТА РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА. Федченко В.В., Скорук О.П.	37
ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ Шинкарук Л.О., Чернопишук Т.І.	39
ДОТАЦІЯ, ЯК ЗАСІБ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА Кравчук В.П., Мазур А.Г.	40
ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ Чиж С.В., Козловський С.В.	42
БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ЗМЕНШЕННЯ Живега О.А., Поліщук О.Ю.	44
АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ Коржук Н.В., Ціхановська В.М.	48
УПРАВЛІННЯ ЗАХОДАМИ ЩОДО ПОЛІПШЕННЯ ЗЕМЕЛЬ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА Поліщук Л.В., Колесов О.С.	50
ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ ПІДПРИЄМСТВ Шаганенко С.М., Гуцаленко Л.В.	52
ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО КЕРІВНИКА Кушинський Б.Б., Пчелянська Г.О.	54
ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Кушинський Б.Б., Кафлевська С.Г.	56
РОЛЬ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ Кичук К.М., Козловський С.В.	58
СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА Музичка О.С., Козловський С.В.	61
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА Бабюк К.Г., Скорук О.П.	64

ВІДТВОРЕННЯ ТА ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	
Бутило В.В., Кафлевська С.Г.	65
УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ГОСПОДАРЮВАННЯ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	
Вигодянський А.О., Власенко І.В.	68
МЕХАНІЗМ ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ФОНДІВ У РИНКОВИХ УМОВАХ ТА ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ В ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ	
Волинець О.І., Кафлевська С.Г.	69
ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ	
Кучмії І.І., Скорук О.П.	73
РОЗВИТОК МАЛИХ ФОРМ ГОСПОДАРЮВАННЯ НА СЕЛІ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ	
Дзюбенко В.О., Скорук О.П.	75
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА	
Тянікова К.П., Березюк С.В.	78
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ПРАЦІ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ (НА ПРИКЛАДІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ)	
Войтенко О.А., Мазур К.В.	81
КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР ЯК ЗАСІБ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН	
Садовська О.Е., Гудзь Г.М., Ставська Ю.В.	84
ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕРНА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
Дубецька О., Дюк А.А.	87
СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА В УКРАЇНІ	
Мала І., Амонс С.Е.	89
ЕКСПОРТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РИНКУ ЗЕРНА ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Гонтарук Я.В., Фіщук Н.Ю.	91
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ АНТИКРИЗОВОГО ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ	
Зологашко І.О., Мазур К.В.	96
РОЗВИТОК РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ	
Зубар І.В., Пчелянська Г.О.	97
РІПАК ЯК КУЛЬТУРА МАЙБУТНЬОГО	
Засядько І.О., Власенко І.В.	99
ФОРМУВАННЯ ТА ВІДТВОРЕННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ	
Кирилішина Ю., Дюк А.А.	101
ІНВЕСТИЦІЙНІ РЕСУРСИ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	
Ковтун Л.С., Фіщук Н.Ю.	102
РОЗВИТОК ФРАНЧАЙЗЕНГОВОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ	
Козак Ю.О., Кафлевська С.Г.	105
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Красняк В.Ю., Мельник В.Я.	107
ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ЗЕРНА У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	
Лавренко В.А., Кафлевська С.Г.	109
РОЗВИТОК ЗЕРНОПРОДУКТОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ	
Легка Г.П., Кафлевська С.Г.	111
ОРГАНІЧНЕ ЗЕМЛЕРОБСТВО ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	
Марчук І.В., Березюк С.В.	113
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В ІП «ЕЛЕНА»	
Мизинюк Ю.Ф., Кафлевська С.Г.	115
ПРОБЛЕМИ ВІДТВОРЕННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	
Недзельський Т.А., Сегада С.А.	118
СУТНІСТЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ АПК	
Гончарук А.В., Фіщук Н.Ю.	121
СУЧАСНИЙ СТАН ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА ПО ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	
Павлюк О.А., Сегада С.А.	123
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ	
Піша В., Дюк А.А.	124
ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ БУРЯКОЦІ КРОВОЇ ГАЛУЗІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Півторах С.В., Кафлевська С.Г.	126
ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ	
Ратушняк О.С., Березюк С.В.	128
СУТНІСТЬ І ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В СИСТЕМІ КОРПОРАТИВНОГО	129

УПРАВЛІННЯ	Петрик В.О.
СУЧАСНИЙ	СІЛЬСЬКОГО
РОЗВИТОК	Романчук Р.В.
СТАН ТА	ОБЛАСТІ
НАГОРНА	УПРАВЛІННЯ
ПІДПРИЄМСТ	Погребняк І.В.
ПРОЦЕС РОЗ	Шпирко О.В.
ЕФЕКТИВН	Тертица В.М.
ОХОРОНА	Кузьменко О.В.
МОТИВАЦІЯ	ПІДПРИЄМСТ
МАЛІ ПІДПРИЄ	ВІДТВОРЕННЯ
МЕРСОН	ВІПЛИВ ДЕРЖ
УКРАЇНИ	Олександр І.В.
СУЧАСНИЙ	Шарова Т.О.
ВДОСКОНА	Харченко М.В.
АКТУАЛЬНІ	Гарбуз С.В.
СУЧАСНА	РЕГІОНАЛЬН
ФОРМУВАННЯ	СІЛЬСЬКОГО
СУЧАСНА	Козаль В.
ВИКОРИСТАН	Бучок А.
ЛОМАЧИН	НЕОБХІДНІСТЬ
ПЕРІОД РИНКОВ	Ганжа Т.І.
ІНФОРМАЦІЯ	Гелета О.П.
ДИСТАНЦІЙНА	Грох Н.В.
СУЧАСНИЙ	Гуменюк Т.П.
ІНТЕРНЕТ ТОРГ	Пилипчук О.М.
ІНТЕРНЕТ-РЕК	Герасимчук О.М.
ІНФОРМАЦІЯ	

УПРАВЛІННЯ

Петлюк В.І., Фіщук Н.Ю.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Романець Р.В., Березюк С.В.

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Нагорна Ю., Скорук О.П.

УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ ЯК СКЛАДОВОЮ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Погребняк Д.П., Скорук О.П.

ПРОЦЕС РОЗРОБКИ ТА МОДЕЛЮВАННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ ВИРОБНИЧОЇ ПРОГРАМИ

Шпирко О.В., Власенко І.В.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Тертична Н.М., Березюк С.В.

ОХОРОНА ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ ТА РАЦІОНАЛЬНЕ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

Кузьмінєць О.В., Березюк С.В.

МОТИВАЦІЯ ПРАЦІ ТА ЇЇ РОЛЬ У ПІДВИЩЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Маланчук Я.А., Сегеда С.А.

ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Марчук І.В., Сегеда С.А.

ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Федорук Д.Л., Мазур А.Г.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Шафієва Л.Г., Сегеда С.А.

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОПЛАТИ ПРАЦІ НА ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Ходацька М.В., Кафлевська С.Г.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ СТРУКТУРИ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Гавриш К.В., Мазур А.Г.

СУЧАСНА КЛАСИФІКАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Гловач А.М., Мазур А.Г.

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ ЕКОНОМІЇ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

Сапун Т.А., Мазур А.Г.

СУЧАСНА СТРУКТУРА СУБ'ЄКТІВ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

Якимчук В.В., Мазур А.Г.

ТРУДОВА ДИСЦИПЛІНА ЯК ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ

Ковальчук С.П., Мельничук О.Ф.

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛІЗИНГУ В УКРАЇНІ НА СЬОГОДНІШНІЙ ДЕНЬ

Войтова Ю., Пчелянська Г.О.

СУЧАСНИЙ СТАН ВІРТУАЛЬНОЇ ЗАЙНЯТОСТІ В АПК

Войтенко О.А., Матвієнко О.Л.

СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ**СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСТВА**

Коваль В., Матвієнко О.Л.

СУЧАСНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Бучок А., Матвієнко О.Л.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ ПРИ УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Ломачинський І.В., Матвієнко О.Л.

НЕОБХІДНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МЕНЕДЖМЕНТІ В ПЕРІОД РИНКОВИХ ВІДНОСИН

Ганжа Т.І., Матвієнко О.Л.

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Гелета О.П., Киш Л.М.

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА В УКРАЇНІ

Грох Н.В., Матвієнко О.Л.

СУЧАСНИЙ СТАН ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ В ГАЛУЗІ АПК

Гумєнок Т.П., Матвієнко О.Л.

ІНТЕРНЕТ ТОРГІВЛЯ

Пилипчук О.М., Киш Л.М.

ІНТЕРНЕТ-РЕКЛАМА

Герасимчук О.М., Гагчак Т.Г.

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА

Марчук І.В., Гапчак Т.Г. ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ АГРАРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ Понятівський М.С., Гапчак Т.Г.	191
ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ Чорната Л.	193
ІНФОРМАЦІЯ - ОСНОВА ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ Дубецька О., Гапчак Т.Г.	197
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЦІ Порохня Ю., Гапчак Т.Г.	199
ЗНАЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ГАЛУЗІ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ Гандура І.І., Матвієнко О.Л.	201
ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ПІДПРИЄМСТВА Піщенко І.О., Киш Л.М.	203
МІЖНАРОДНА ЕЛЕКТРОНА КОМЕРЦІЯ СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ Петрук М.С., Магас Т.Є.	205
МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ Рейзер В.С., Гапчак Т.Г.	207
ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ДОРАДЧИХ СЛУЖБ Вусінська І.В., Киш Л.М.	209
ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ Смашнюк І., Матвієнко О.Л.	213
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНТЕРНЕТУ ЯК НОВОЇ ФОРМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ Голубець О.Д., Гапчак Т.Г.	215
ТЕХНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ Краєвська Н., Гапчак Т.Г.	217
СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЇХ ЗНАЧЕННЯ І ЗАСТОСУВАННЯ Міщенко О.О., Магас Т.Є.	220
ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ СПІЛЬНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ Буряк К.В., Скорук О.П.	222
ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ Дмуховська М.В., Скорук О.П.	224
ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА Кіресва Е.А., Кафлевська С.Г.	225
ТЕХНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕМЛЕРОБСТВА ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО ЕФЕКТИВНОСТІ Скляр К.А., Березюк С.В.	228
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ: ПРАВОВІ АСПЕКТИ Чундер Є., Оверковська Т.К.	230
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ СВИНАРСТВА Ходацький О.В., Мельченко С.Ф.	232
СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ Мудренко О.О., Козловський С.В.	234
ІННОВАЦІЙНА СТРАТЕГІЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ Борейко А.Д., Козловський С.В.	235
ДЕМОГРАФІЧНА СИТУАЦІЯ ТА ЗАЙНЯТІСТЬ НАСЕЛЕННЯ РЕГІОНУ Грох Ю.Ю., Кафлевська С.Г.	238
ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОМ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РИНКУ ПРОДОВОЛЬСТВА Донець М.А., Колесов О.С.	241
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В АПК Василишина І.О., Пчелянська Г.О.	242

... процес, враховуючи зміну структури потреб працівників. Звернемо увагу, що задача керівника ... задовольнити усі потреби співробітника, а створити такі можливості, щоб він міг задовольнити їх сам, ... у даній організації.

Таблиця 1

Ефективність використання трудових ресурсів у СФГ "Дружба"

Показники	Роки			Відхилення 2008 р. до 2006р.
	2006	2007	2008	
Середньорічна чисельність працівників, чол	346	276	272	-74
з тому числі:				
працюючі у рослинництві	188	149	142	-46
працюючі у тваринництві	158	127	130	-28
Випроблено на одного працюючого, тис грн	25,5	31,9	23,5	-2
вартість продукція	22,2	28,9	28,1	5,9
прибуток	-2,1	-1,8	-5,8	-3,7

Система мотивування має бути побудована таким чином, щоб співробітник був впевнений у перспективі подальшого задоволення потреб. Помилково вважати, що тільки створення системи грошових заохочень та санкцій вирішить проблему мотивування. Необхідно розробити ще цілий комплекс заходів, які передбачають задоволення духовних, внутрішніх потреб. (потреби в престижі, самоповазі, у самореалізації, розвитку особистості).

Висновки. Удосконалення механізму управління трудовими ресурсами полягає у наступному:

- необхідно забезпечувати системний вплив на трудові ресурси, використовуючи адміністративні, економічні та соціально – психологічні важелі;
- в окремих випадках для стимулювання особливо термінових робіт доцільно буде застосовувати прогресивну – прогресивну оплату праці;
- крім преміювання, динамічним інструментом має стати і депреміювання – зменшення розмірів премій чи повне позбавлення їх за допущені порушення, недоліки в роботі.

Все це в сукупності сприятиме заохоченню працівників до високопродуктивної праці та відповідно і підвищенню ефективності використання трудових ресурсів. Активізація соціально – психологічних методів на окремих працівників та трудові колективи також може підвищити ефективність використання трудового потенціалу у сільськогосподарських підприємствах.

Література

Гольда А.В. Зарубіжний досвід мотивації праці трудового потенціалу в умовах ринкової економіки // Формування ринкових відносин в Україні – 2004. - № 2.-С. 94-96.
Завадський Й. ЧервінськаЛ. Фактори мотивації персоналу в менеджменті // Економіка АПК. -2007. №9.-С. 15-17.
Мочерний С. Людина та закони її розвитку // Економіка України. - 2004.-№ 9.-С.17-27.

ФОРМУВАННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ

Пура Л.О.

Науковий керівник: Скорук О.П. к. е. н., доцент

У статті розглядаються актуальні ключові проблеми корпоративного управління в Україні, запропонувати заходи щодо розв'язання окреслених проблем та підвищення ефективності корпоративного управління вітчизняних акціонерних товариств.

Основні засади ринкової економіки передбачають відносну самостійність суб'єктів господарювання, які постійно взаємодіють між собою. На ринку діють суб'єкти різної форми організації підприємницької діяльності – господарські товариства, приватні і державні підприємства та їхні об'єднання – корпорації, концерни, холдинги тощо. Проте найбільш розповсюдженою та ефективною формою спільної участі для здійснення підприємницької діяльності шляхом об'єднання капіталів, є акціонерні товариства.

За своєю економічною сутністю і правовим статусом акціонерного товариства слід вважати

утворенням корпоративного типу.

Постановка проблеми. Незважаючи на значну кількість наукових досліджень, які висвітлювали такі вітчизняні вчені і фахівці, як: В.Беседіна, О.Білоуса, І.Бондар, С.Глуценка, М.Грідчиної, Ю.Шаповала, В.Шапрана, С.Якубовського, В.Свтушенський, В.Ковальська, О.Птащенко проблеми формування корпоративних утворень різних типів та їх управлінська діяльність в єдиному економічному просторі залишаються актуальними і потребують постійної уваги.

Результати дослідження. За офіційним даними, кількість акціонерних товариств (АТ) в Україні станом на 1 січня 2009 року становить близько 31,1 тис., з них 11 тис. – відкриті акціонерні товариства (ВАТ) і майже 20,1 тис. – закриті акціонерні товариства (ЗАТ), порівняно з 2008 роком, яких налічувалось 31993, їх кількість зменшилась на 893 одиниць, що пов'язано з економічною кризою, яка спричинила банкрутство деяких акціонерних товариств. Безпосередньо в них зосереджено понад 60% промислово-виробничого потенціалу та вони виробляють майже 75% ВВП України [1].

Акціонерне товариство — це організаційно-правова форма об'єднання, утворена на основі добровільної згоди юридичних і фізичних осіб, які об'єднали свої фінансові та матеріальні ресурси і випустили в обіг акції з метою отримання прибутку.

За роки незалежності України у вітчизняній економіці сформовано досить потужний акціонерний сектор. Його функціонування відбулося кількома шляхами: класичним (створення нового акціонерного товариства шляхом об'єднання коштів) і трансформаційним (перетворення існуючих підприємств – державних і недержавних – в акціонерне товариство). Розглянемо детальніше кількість акціонерних товариств в динаміці за період 1999 р. по 2008 рік, яка представлена на рис. 1.1.

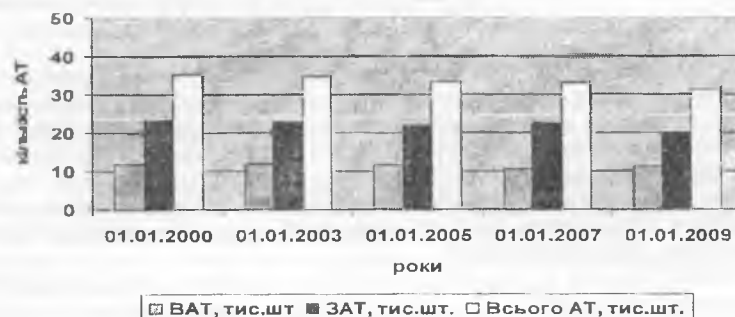

Рис. 1.1. Динаміка акціонерних товариств в Україні в 1999 – 2008рр. Джерело: Звіт державної комісії з цінних паперів та фондового ринку

На початок 2009 р. в Україні зареєстровано 31100 акціонерних товариств. Протягом 1999 – 2008 рр., спостерігається тенденція до поступового зменшення кількості акціонерних товариств. Така динаміка зумовлена процесами ліквідації збанкрутілих АТ та тих, які припинили діяльність через внутрішні суперечності.

Акціонерний сектор є досить вагомим у економіці України, виробляючи значну частку ВВП, забезпечуючи робочими місцями та заробітною платнею велику кількість працездатного населення. На сьогодні більшість АТ перебуває в кризовому стані, працює збитково, не дає можливості виплачувати дивіденди, потребує значних інвестиційних вливань для поліпшення матеріально-технічної бази.

Багатий історичний досвід країн із розвинутою ринковою економікою свідчить про те, що формування корпоративного капіталу і власності було доволі складним та тривалим процесом. Аналогічно це має місце в Україні, що негативно впливає на роботу акціонерних товариств, соціальну безпеку і захист населення [3, с.52].

Сучасна корпорація виконує роль своєрідного локомотива ринкової економіки. Маючи власний ринок продажу й купівлі акцій у вигляді ринку корпоративних цінних паперів як основного сегмента фондового ринку, акціонерна форма капіталу і власності відкриває можливості встановлення фінансового контролю над раніше незалежними фірмами з метою включення їх в свою сферу прийняття господарських рішень.

Впровадження національних принципів корпоративного управління запровадження жорстких правил гри в діяльності акціонерних товариств – Товар в корпоративному секторі економіки буде запорукою щодо забезпечення ефективності управління корпоративною власністю, подолання тіньової економіки та забезпечення економічної безпеки первинної ланки господарювання акціонерних товариств.

Піднесення економіки, вирішення соціально-економічних проблем на даний час значною мірою пов'язані з необхідністю вдосконалення діяльності акціонерних товариств, які стали основною господарсько-правовою формою підприємств у всіх галузях національної економіки. Світовий досвід свідчить, що у підприємства має бути чітке уявлення про майбутнє, яке визначатиме основний стратегічний напрям його розвитку. У цьому контексті особливого значення набуває застосування стратегічного управління, яке дозволить формувати адаптивний механізм корпорації до мінливих умов ринку. Це викликає необхідність створення нової системи управління з якою керівникам підприємств не доводилось раніше мати справу [4, с.23].

Висновки. Корпоративне управління в Україні потребує суттєвих змін та удосконалень, адже воно

перебуває лише на етапі первинного формування. При цьому досвід становлення корпорації у високо розвинутих країнах свідчить про те, що лише поєднання зусиль державних органів, інституційних та індивідуальних інвесторів, працівників корпорації, менеджерів усіх рівнів управління у забезпеченні розвитку корпоративних структур на цивілізованих умовах взаємодії дозволить досягнути очікуваних результатів та сформувати дієву систему корпоративного управління.

Література

1. Звіт державної комісії з цінних паперів та фондового ринку за 2000-2009 рік // www.ssmc.gov.ua.
2. Євтушевський В.А., Ковальська К.В., Бутенко Н.В. Стратегія корпоративного управління – К: Знання, 2007. – С.91-92.
3. Птащенко Л. О. Особливості розвитку корпоративних утворень на сучасному етапі ринкових відносин в Україні // Формування ринкових відносин в Україні. – 2008. - № 7(86). – с.52-57.
4. Птащенко Л. О. Методичний інструментарій регулювання й управління корпоративним сектором економіки // Формування ринкових відносин в Україні. – 2007. - № 8(75). – с.19-23.

РОЛЬ РИНКУ РЕКЛАМНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ І СВІТІ

Алексєєнко К.І.

Науковий керівник: Брояка А.А.,ст. викладач

У змісті статті висвітлена інформація про роль та значення ринку рекламних послуг в Україні та світі, проблеми та перспективи рекламної діяльності в Україні сьогодні. Приділена увага місцю реклами як елементу маркетингової діяльності підприємства.

Одним із засобів маркетингових комунікацій є рекламна політика - вид соціальної діяльності, спрямований на задоволення потреб у товарах, послугах та ідеях. Сприяє встановленню зв'язків між споживачами й торговцями, якими можуть бути безпосередньо виробники або торгові посередники. Реклама займає одне з перших місць в структурі рекламної політики, і являє собою процес створення рекламного продукту й доведення його до потенційних споживачів. При цьому важливо переконати споживача у необхідності придбання товару, послуги, що рекламуються [1].

До здобуття сучасних ознак реклама пододала довгий шлях. Історія реклами нараховує багато тисячоліть. На кожному з етапів свого розвитку у суспільстві вона змінювалась, удосконалювала свої позиції, вигляд, доки не набула сучасних ознак [3].

Реклама є найважливішою частиною цілеспрямованої роботи по збуту товарів і формуванню попиту покупців. Із світового досвіду достатньо відома сила і роль реклами. Передусім реклама несе в собі інформацію, яка, як правило, представлена в стилістичній, художньо вираженій формі, що забезпечує доведення до свідомості і уваги потенційних покупців найбільш важливих фактів і відомостей про товари і послуги [2]. Реклама, з одного боку, доводить до споживачів різні відомості, необхідні для покупки і використання товарів, з іншого, поєднуючи свою інформаційність з переконливістю і сугестивністю, чинить на людину емоційно - психологічний вплив. Майже всі функції та завдання, які реклама ставить перед собою, спрямовані на інформування, реалізацію збуту і формування попиту покупців на продукцію, що пропонується інвестуючою компанією. Також головним змістом рекламного послання є сукупність практично цінної соціальної інформації „іміджу” – рекламного образу об'єкта, що рекламується. Мета досягається тим успішніше, чим повніше враховує автор рекламного повідомлення психологічні особливості своїх адресатів [5].

Центральне місце у рекламній роботі займає процес планування рекламних заходів. Важливим моментом у плануванні є встановлення завдань щодо збуту товару на певний проміжок часу. Проаналізувавши роль рекламної справи у процесі розвитку компанії „ДВК”(Росія) і гіпермаркету „Трош” (Україна), я дійшла висновку, що у процесі планування маркетингових заходів обох підприємств реклама відіграла важливу роль. На кожному етапі своєї діяльності вона сприяла досягненню поставленої мети рекламодавця, і підштовхувала потенційного споживача до вигідних для рекламодавця дій. Аналізуючи процес вибору і рівень активності застосування рекламних заходів маркетинговим відділом гіпермаркету „Трош” і компанією „ДВК”, переконалась у тому, що фінансове становище багатьох фірм та організацій значною мірою залежить від ефективності рекламного бізнесу. Кожен з досліджених об'єктів застосовував різні шляхи використання рекламних засобів, зважаючи на фінансову спроможність кожного із них. Гіпермаркет „Трош” на першому етапі становлення рекламної справи віддавав перевагу категоріям „Реклама у пресі”, „Друкована реклама”, розміщуючи свої данні, відомості про свою діяльність на громадському транспорті, у міських газетах. Компанія „ДВК” теж використовувала засоби рекламної діяльності, віддаючи перевагу категорії „Радіореклама”.

Як результат – це позитивно відобразилось на авторитеті обох компаній.

Поступово, пройшовши стадію ознайомлення з потенційним споживачем, шляхом проведення опитувань, кожне з підприємств дійшло висновку про застосування найефективніших для рекламодавців засобів рекламної діяльності. Сьогодні, отримуючи позитивні результати, керівництво кожного з підприємств продовжує використання вже звичних для споживачів засобів рекламної діяльності, а також працює над